KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 10.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre

København, Søndagen den 6. Marts 1892.

V. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Sygepleje.

Hvem husker ikke de saakaldte Vaagekoner i gamle Dage med deres store hvide Kapper, der indrammede et gnavent rynket Ansigt med en tandløs Mund, deres evindelige Kaffeslapperas, deres travrige Geschichter, som kun egnede sig til at skræmme Livet af deres ulykkelige Patienter. Disse antikverede Kvindemenneskers Betragtning og Behandling af Syge stod i nøjeste Overensstemmelse med deres fuldstændige Mangel paa Opdragelse og Dannelse.

Nu til Dags sidder der ved ens Hovedgærde en fin ung Pige, der med Omhu og Takt, en Takt, som er dobbelt velgørende ved en Sygeseng, yder en den Pleje, man har fornøden. Hun har ingen Historier, ingen Skræmmebilleder. Det er for Størstedelen virkelige Damer, der har modtaget Uddannelse paa Hospitalerne, som nu med deres bløde Hænder erstatter Vaagekonens mandhaftige Tag.

Flere og flere Damer lader sig uddanne til Sygeplejersker. Forklaringen heraf maa vist nok — bortset fra den store personlige Tilfredsstillelse som denne Gerning yder — søges i den forholdsvis ringe Bekostning, en saadan Oplæring kræver. F. Eks. under det røde Kors, en Forening, hvis Formaal er at uddanne og anvende Sygeplejersker, forlanges kun et Aars Undervisning, og i denne Tid faas Kost paa Hospitalet og 20 Kr. mdl. Ønsker de unge Piger derimod at optages som Hospitalselever, for senere at opnaa fast Ansættelse samme Steds med Ret til Pension efter 15 à 25 Aars Tjeneste, er Læretiden 3 Aar, med fuld Kost, Logis og Vask.

Sammenligner man nu dette med, hvad Uddannelse til Lærerindevirksomhed eller Handel koster, vil man let kunne udregne Forskellen. Til Gengæld kan der ikke opnaas den høje Gage, som Kommunelærerinden har, der, saa vidt jeg véd, stiger til 1,600 Kr. aarlig; det højeste en „Korsplejerske" kan drive det til, er 580—1,080 Kr. aarlig, forudsat endda, at hun gør Tjeneste i det af Bestyrelsen fastsatte Antal Dage.

Imidlertid al fremmed Hjælp koster Penge, og det er vel neppe mange Hjem, der kan afse de fem Kroner om Døgnet, som en Plejerske koster. *Fru Gordon Norrie*, Købmagergade 39, har gjort det muligt at undvære denne Hjælp. Hun har oprettet Kursus i Sygepleje, der sætter Damer i Stand til at passe *egne* Syge i Hjemmet. Hun giver først sine Elever Undervisning i *teoretisk Sygepleje*, det vil sige, Hovedtrækkene i Anatomi og Fysiologi, Grundrids af de hyppigst forekomne Beskadigelser og Sygdomstilfælde. Saa skaffer hun dem Adgang til Hospitalerne, og hver Formiddag ledsager hun dem i Følge med Plejemoderen og Sygeplejerskerne rundt paa Stuerne. Her faar de den praktiske Lærdom, som selv den bedste Teori ikke kan være foruden. Eleverne er iførte en bekvem, helst ulden, Underbeklædning og Bomuldstøjskjole, hvorover et stort hvidt Forklæde; der bliver sørget for, at de ikke udsættes for Smitte.

En særlig Afdeling i Undervisningen danner Oplæringen i *Nødhjælp*. Som første Regel indprentes den gyldne Sætning: „Tab ikke Hovedet, tænk Dem om." Der gives her Anvisning til den første Hjælp ved pludselig indtrædende Ulykkes- eller Sygdomstilfælde; f. Eks. læres at anlægge en Nødforbinding, standse Blødninger, Krampe eller Besvimelse. Det er indlysende, at et saadant Kursus er af uvurderlig Nytte for mange, særlig for de Kvinder, der daglig færdes i Skoler, Værksteder o. s. v., hvor mange Mennesker er forsamlede, og hvor der ofte kan opstaa Tilfælde, i hvilke hurtig Hjælp af en kyndig Haand turde være af stor Betydning. Det var vist nok ikke af Vejen, om et saadant Fag blev indlemmet som Led bl. a. i Kommunelærerindernes Uddannelse.

Fru Norries Undervisning tager endvidere Sigte paa en Ting til, nemlig: at uddanne Damer til Plejersker i Krigstilfælde. Vi har jo endnu desværre ikke Fred paa Jorden, og vore professionelle Sygeplejersker, det røde Kors's indbefattet, vil paa langt nær ikke slaa til, om Ulykken skulde være, at vi paa en eller anden Maade blev indviklede i Krig. Det er en bekendt Sag, at af alle de Ofre, en Krig kræver, falder kun en Del, om end den største, paa Valpladsen, Resten dør af Mangel paa Pleje. Her er altsaa et Felt, hvor de af Fru Norrie uddannede Damer vil kunne indlægge sig stor Fortjeneste, om de frivilligt meldte sig til Saaredes Pleje.

Saa længe vi ingen egenlige Sygeplejeskoler har (der eksisterer kun én saadan for Mænd, endda kun for militære Sygeplejere; Kvinderne kommer her, som i saa meget, først i anden Række, naar de en Gang kommer med) maa vi være Fru Gordon Norrie taknemlige for den Virksomhed, hun udfolder. Foruden den nyttige Erfaring, man høster der, kan den betragtes som Forskole og Prøvesten for dem, der gaar om med et stille Ønske om at vie deres Liv til Sygeplejegerningen. Føler disse Damer sig ikke frastødte ved al den Nød og Elendighed, de møder paa Hospitalet, tør de roligt følge deres Kald i den Overbevisning, at til ingen Gerning, som til denne, vokser Kærligheden med Arbejdet.

Fru Rosalie.